

syn. Dem kan vi naturligvis godt målrette mod de små virksomheder, som ikke har akademiske ansat, de kan også målrettes mod de områder, hvor vi ved, der skal ske en udskiftning af ældre offentligt ansatte, og det kan også ske over for større virksomheder.

Vi er sådan set med på at få de ledige i beskæftigelse hvor som helst og så hurtigt som overhovedet muligt, men vi skal huske, at som forslagsstillerne selv siger, sigter forslaget her mod, at der maksimalt kommer 500 mennesker i beskæftigelse. Det er meget godt, men det er alligevel for lidt i forhold til det program, vi er i gang med.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til ordførerrækken, for hr. Kim Sejr har opbrugt sine korte bemærkninger.

Ole Vagn Christensen (S):

Et af de alvorligste problemer i Danmark er den stigende arbejdsløshed, og for de nyuddannede akademikere er situationen meget problematisk, idet over en tredjedel af dem ikke kan få arbejde.

Når regeringen foretager massive besparelser i det offentlige, som vi har set det inden for staten, vækker det stor undren, at regeringen øjensynlig slet ikke har overvejet, hvad den vil gøre med de mange, som står uden job. Samfundet har givet mange penge til lange videregående uddannelser til disse mennesker, som nu rammes af arbejdsløshed, og ud over den samfundsmæssige investering har hver enkelt lagt lang tid og arbejdskraft i sin uddannelse. Men som arbejdsløs kan man ikke udnytte sine evner, og spørgsmålet rejser sig, om alle anstrengelserne i studietiden har været skønne, spildte kræfter.

Nu står de pågældende i en svær situation. Mange bliver nødt til at sadle om og påbegynde en helt ny uddannelse, mens andre forbliver ledige på trods af hundredvis af jobansøgninger, og faren for, at nogle af disse mennesker helt mister kontakten til arbejdsmarkedet, er stor.

Vores budskab til de ledige er, at vi er parat til at give dem en hjælpende hånd. I modsætning til regeringen ønsker vi, at samfundet træder til med en strategi, som aktivt er med til at skabe jobmuligheder. Når regeringen ikke har taget et initiativ, er det i vore øjne udtryk for en uansvarlig og kortsigtet hovsapolitik, men det har desværre været kendetegnende for regeringens politik, både her og i mange andre sammenhænge.

Med dette beslutningsforslag vil Socialdemokratiet og De Radikale bringe den danske beskæftigelsessituation i offensiven, så vi kan få gjort noget ved problemet. Hvis der ikke er plads til de nyuddannede inden for det offentlige, skal der gøres en aktiv indsats for at få dem ansat inden for det private område. Mange små private virksomheder kunne med fordel ansætte akademiske medarbejdere for at udvikle virksomheden, men der er brug for, at samfundet træder til som fødselshjælpere for at sætte udviklingen i gang.

Derfor foreslår vi nu at genindføre den isbryderordning for nyuddannede akademikere, som vi tidligere har haft gode erfaringer med. Med denne ordning skal det være muligt for små virksomheder at ansætte akademiske medarbejdere med løntilskud. Der er brug for at skabe egentlige stillinger, og det nytter ikke bare at henvise akademikere til arbejdsformidlingen, for den er ikke rustet til at anvise job til akademikere.

Kl. 19.05

Den gamle isbryderordning var en succes, fordi den var medvirkende til, at to tredjedele af akademikerne fik varigt job. Tiden er nu kommet til igen at indføre en sådan ordning, og jeg vil ikke undlade at bemærke, at det er et ønske, som Akademikernes Centralorganisation støtter varmt, og vores forslag går i den samme retning. Derfor er det helt uforståeligt, at regeringen har tilkendegivet, at den er modstander af isbryderordningen, ved at fastholde, at »Flere i arbejde« er tilstrækkeligt. Uden yderligere initiativer mener jeg, at beskæftigelsesministeren maler sig op i et hjørne. Det er ikke tilstrækkeligt at tage toppen af ledigheden, for ambitionen må jo være at knække kurven.

Desværre har regeringens beskæftigelsespolitik vist sig at være utilstrækkelig, når det gælder om at skabe øget beskæftigelse. Den stigende arbejdsløshed i samfundet er stærkt bekymrende, og det er også bekymrende, at beskæftigelsesministeren ikke er villig til at tage de nødvendige initiativer, når der er brug for handling. Men vi er meget glade for, at der blev sagt, at isbryderordningen kan indeholdes i »Flere i arbejde«, og derfor er vores budskab: Lad os bryde isen.

Med disse ord skal jeg give forslaget vores anbefaling, og samtidig skal jeg sige, at det gør SF også.